

4. Pohjaton rannaton ulappa

Meri ja Horisontti

eli mitä oikeastaan haluamme tietää

MINNE

Koko jutun juju ... on vielä hahmottumatta

- Nimittäin ... *ihminen on lajityypillisesti täysin sosiaalinen eläin* – kuinka laajentaa nyt subjektiivinen näkemys intersubjektiiviseksi?
- Yksilöiden erilliset virrat yhtyvät meressä – koordinoimattomaksi, hahmottomaksi *fluidiksi* ... jossa tapahtuu jotakin *holistista*
- Yksi apina päihittää yhden ihmisen autiolla saarella – *mutta sata ihmistä päihittää sata apinaa* ... jotakin ilmeisesti *emergeituu*
- Ihmisen ainutlaatuisten saavutusten ymmärtäminen – ihmisyyden ymmärtäminen – edellyttää tajua yhteisöstä, *vuorovaikutuksista*
- Tieteen haaste: ”pehmeät rajoitteet” antavat periksi kuin *merivesi* – ei tukevia kiintopisteitä, ei reunoja ... *ei rantoja, ei pohjaa*
- Olemme *pakotettuja vapauteen*, mutta emme ole yksin: kuinka käyttää ”parviälyä” suunnan löytämiseen, angstin helpottamiseen?

Itselle vieraat vedet ... luotsejakin on olemassa?

... Oman sosiologiamme grand old man, Erik Allardt, määritteli hyvin mikä on yhteistä kaikelle mitä Durkheim [sosiologian perustaja] ajatteli: ”Se, että on olemassa yhteisövoimia, yhteisöominaisuuksia ja yhteisöilmioita, jotka eivät ole palautettavissa yksilöiden ominaisuuksiin ja pyrkimykseen, on varsin vaikeasti ymmärrettävissä oleva asia.” – Tämä on todellakin kaiken sosiologian lähtökohhta. Sosiologia ei selitä mitään yksilöistä käsin, vaan tutkii esimerkiksi tilastoja tai sellaisia yhteiskunnan rakenteita, instituutioita, jotka vaikuttavat ja jatkavat olemassaoloaan vaikka yhteisössä elävät yksilöt sukupolvi sukupolvelta uusiutuisivat. On olemassa *sosiologisia vakioita* -- ilmiöitä joita kulttuuri ja yhteisö tuottavat ja jotka tупpaavat esiintymään tietyn kiintiön suuruisina vaikka yksilöt vaihtuvat, syntyvät ja kuolevat -- ja juuri näitä joukkotodellisuuden ilmiöitä sosiologia tutkii. ... (Seppo Oikkonen, ”Finlandia”, 19.6.2019)

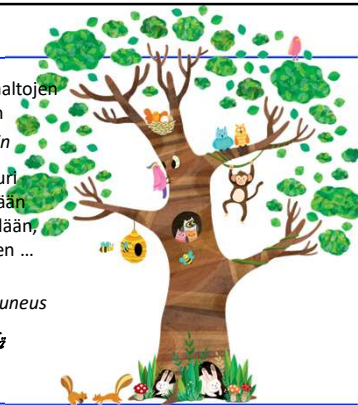
Yksityiskohdat kyllä hoitavat itsensä

- Vitaalitiede antaa meille luvan – *subjektiivisen mentaalisen vedon valtuuttamana!* – harpata suoraan *emergentille tasolle*
- Vaikka merkityksiä ei nyt olekaan *dialektiikkapumpun* (vrt. luku 1) tursutettavaksi, meillä on tiedossa mallirakenne, johon *uskomme*
- *Taajuuskentät* on lupaava lähestymistapa: nyt venytettävä fyysisen avaruuden ja mentaalivarauuden ohi ”sosiaaliseen avaruuteen”
- Tarvitaan aiempaakin abstraktimpi ote – värähtelyn virittävät nyt *paikasta irrotetut funktionaalisuudet* – kentän luomat *tarpeet*
- Irrotetaan (aluksi) myös ajasta: pysäytetään koko valtava määrä aaltoja, kaikki spektrin taajuudet, *yhteen hahmoon*
- Kaikkien abstrahointien jälkeen *on vain analogia*: näyttää, että *puu* kattaa fraktaaliset intuitiot, yksilöstä (”sukupuun”) koko kulttuuriin

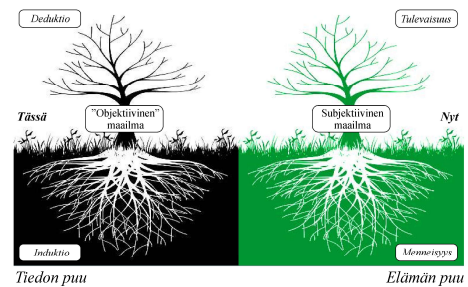
Puut ja Puutarha

- *Puu* – jähmettyneiden aaltojen analogia, yli aikakausien
- *Vapausaste aina ylöspäin*
- *Puutarha* – kukin kulttuuri tavoittelee taivasplänttään kukin omalla maapläntillään, omanlaisine hedelmineen ... lupa myös kuolla
- Diversiteetin rikkaus, *kauneus*

*Kuoren alla tuoksuu yhä
Paratiisin puisto pyhä*

Duaalipuu jäi paratiisiin

Kuitenkin ... karikotkin on kartoitettava

- ... Ylevä lopetus? Klassinen ratkaisu olisi lopuksi näin kurkottaa kohti ääretöntä, pysähtynyttä ikuisuutta, ihannekuva ... mutta ...
- **Inversio:** äärettömän jatkuvuustilan sijaan on palattava takaisin, keskityttävä juuri tähän hetkeen ... *elämään, vitalistisesti*
- Menneisyys ja tulevaisuus – sen jälkeen kun ne on mallitettu – on unohdettava, keskityttävä hankkimaan merkitykset *nykyisyydestä*
- Väite: *usia mallirakenteita ei tarvita*, vain uutta tulkintaa ... kaikki liikkuu ... *käyttöön koko taajuuskaala*, ei pelkkä nolataajuus
- Palataan vielä uudelleen "tarinan virittämiseen" (luvussa 3), niihin aika-akselin ja taajuustukinnan synnyttäviin kaavoihin ...
- ... Ja sovelletaan *sähköinsinöörin intuitiota*, ainoaa ymmärrystä mikä meillä on, ja *matemaattisen hahmon tunnistusta* ...

Maxwellin yhtälöt

- Laajempi mallikehyks – *sähkö- ja radiotekniikan perusyhtälöt*, yhtenäisteoria joka yhdistää sähkökentän E ja magneettikentän H
- Seurauksena *sähkömagneettiset aallot* ... maagisten kaavojen hallitsema näkymätön maailma

$$\oint_{\partial S} \mathbf{E} \cdot d\mathbf{l} = -\frac{\partial}{\partial t} \int_S \mu \mathbf{H} \cdot \mathbf{n} da \quad \forall S$$
$$\oint_{\partial S} \mathbf{H} \cdot d\mathbf{l} = \int_S \mathbf{J} \cdot \mathbf{n} da + \frac{\partial}{\partial t} \int_S \epsilon \mathbf{E} \cdot \mathbf{n} da \quad \forall S$$

Epäuskottavaa outoilua ... vai ehkäpä ei sittenkään?

- Mikä onkaan ihmisen upean hienosyiseksi kehittyneen hahmon-tunnistuksen ja optimoivan hahmonsovituksen *tärkein* tehtävä?
- Väite: se on holististen signaalien vastaanotto, havaittavissa olevan koostaminen, ja "Maxwellin integraaliesitysten" laskeminen
- Se "peilin rakentaminen" onkin nyt *systemin identifointia*, jolloin peilikuvan muodostaminen on reaaliaikaista *tilan estimointia*
- "Heikot signaalit" integroituvat yli tyhjän avaruuden, tilastollisesti kaikenkattavasti – mitään uusia fysikaalisia ilmiöitä ei tarvita
- Koska optimoituu, kaikki merkitysenergia tulee hyödynnettyksi – "funktionaalisen topologian" puitteissa ei tarkemmin voi yksilöidä
- Ihminen toimii *etterinä*, voimavaikutusten välittäjänä ... pyörivien "jin-jang-kenttien" tuottajina ja vastaanottajina, *avot antennina*

"Kytkeytymisen" sijaan impedanssisovittautuminen

- Sähköinsinöörin bonusintuitiokin tarjolla: *tehonvälityksen maksimi saavutetaan jos molemmilla osasysteemeillä on sama impedanssi*
- Hämmästyttävää "kansanviisautta", hioutunutta ymmärrystä: on virittädyttävä "samalle aaltopituudelle", ettei olisi yksin "ulalla"!
- Molempien on sovittauduttava – tai *kaikkien*: kommunikoinnin kyky tuntemattomienkin kanssa samassa yhteisessä kulttuurissa
- Muuten signaalit alkavat heijastella, *peilautua*, teho hukkaantuu rajapinnassa narsistiseen itsekkyyteen ... yhteisöllisen edun sijaan
- Parhaimmillaan yhtenäiskulttuuri voi olla kuin yksi läpinäkyvä, häviötön kokonaisuus, jossa yksilökin voi olla *kuin kala vedessä*
- Peilin hiomisesta kohti *linssin fokuosointia* ... omasta tietoisuudesta *yhteistietoisuuteen*, kohti hajautunutta *fraktaalitietoisuutta*?

Evoluution kehittämiä sovittautumisen apuvälineitä

- **Yhteislaulu.** Äärikonkreettinen yhteisöllinen synkronoituminen joka tasolla, äänitaajuuksista "mentaalitaajuuksiin"
- **Yhteisnauru.** Vielä "laajakaistaisempi" heräte, enemmän energiaa ... jopa hallitsematon "morfinen resonanssi" on mahdollinen ...
- Huumori, nauru on hienoviriteinen työkalu jopa "rakenteelliseen synkronointiin" ... kuten *teekkarihuumori* parhaimmillaan osoittaa
- Keino lommahduttaa kiinteitä rakenteita, saattaa ne liikkeelle, hetkellisesti paljastaa dynamiikka ... mahdollistaa *identifioitumisen*
- Aina yhtä pelättyä totalitaarisissa yhden totuuden yhteiskunnissa – kuten Neuvostoliitossa aikanaan *Radio Jerevan*
- Elämme *kiinnostavia aikoja*: Suomessa epäkorrekti *haha-puhe*, Yhdysvalloissa "trumpilainen" *alt-right* -liikehdintä

Yhteisön-yksilön suhde = aalto-hiukkasdualismi?

- Tämäkään rinnastus ei ehkä ole niin naurettava kuin aluksi voisi kuulostaa ... vertaa *kahta erilaista "kaksoisrakoketta"*:
"Klassisen fysiikan kvanttimekaaninen". Vaikka hiukkasia ammuttaisiin rakoja kohti yksi kerrallaan, ne luulevat, että muitakin on paikalla, muodostaen varjostimelle interferenssikuvion.
"Moderni vaitaalfysiikan". Jos ihminen ajaa tunneliin jossa on kaksi suuaukkoa, todennäköisesti hän valitsee oikeanpuoleisen aukon, vaikka muita autoja ei olisi lähetyvilläkkään.
- Ylhäältä katsoen, pitkällä aikaskaalalla, kun yksilön yksilöllisyys on kadonnut tilastollisuuteen, muodostuu nykyin "inferenssikuvio"
- Yhteiskunnan (luonnon)lait ovat ensisijaisia, seurauksena – toivon mukaan – *yhteisöllinen, emergentti "luottamuksen kenttä"*
- Mittarien kytkeytyminen, energian pakottaminen, johtaa kenttien romahdukseen, jolloin nähdään taas vain "kvantittuneita" yksilöitä
- Mikrotason dualismi ei ole mystisempi kuin makrotasollakaan (?) – ihmisten "kaksoisluonne" ei vain näyttäydä samalla aikatasolla

"Enginerologia, energiologia"

- Kuin emergenssi ja tamppaaminen: täytyy uskoa näkymättömään, mittaamattomaan kenttään – *vasta sen jälkeen se tulee olevaksi*
- Taas sovittautuminen lähimpiin käsitteisiin, attraktorin nimentä ... mielen loitsinta: *vitaalitie on uskominen tiede ... "uususkonto"*
- Jonkun on keksittävä tarinat, myytit, konkreettiset uskonkappalet – visionäärit ja profeetat ovatkin jo valmiina (Maxwell, Tesla)
- Kuten aina, vanhaa viisautta ja metaforia voidaan uusiokäyttää, antaa niille uusi sisältö ... esimerkiksi se "elämän vesi"
- Kaikkein olennaisin on nyt(kin) *uskovien yhteisö*: mitä paremmin sovituu näiden yhteyteen, sitä enemmän "elossa" on
- Merkitysten ajallinen jatkumo: "ikuinen elämä" heijastee kentässä, "spinozalais-hegeliläisen maailmanhengen" tietoisuudessa ...

Kunnian kentät

- Jokainen kulttuurikin on oma "uskonyhteisönsä" omine persoonan piirteineen ... yhdessä kuin *kreikkalaiset jumalat Elysiუმissaan*
- Nimittäin käytännön havainto: vaaditaan näkyvää, inkarnoitumista – nyt kuitenkin olennaisesti hauraampia, *kosketuksesta katoavia*
- Kyseessä yhteinen näytelmä – kulttuurinen lisäarvo (vrt. ne *Puut*) emergoituu vain jos "aisan yli potkijoita", *välitävetäjiä*, ei ole liikaa
- Mutta erityisesti tuntuu olevan vaikea hahmottaa *monikulttuurisia hylkimisreaktioita* – kestävä, *kaunista on monokulttuurien kirjo*
- Esimerkiksi saksalaiset ja ruotsalaiset taitavat olla *nietscheläisiä herrakansoja*, kunnialkulttuureja ... varsinaisia *koulukiusaajia*
- Suomalaiset ovat sitten kai *orjakansa*: ylpeytenä *mieskuntoisuus* herrojen edessä, tirstämisen ja latistamisen eetos, *itkuinen sisu*

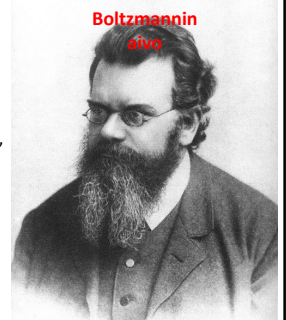
Hypäyksiä ylös vedestä

- Kunakin aikana joku aina huomaa yhteisöllisen todellisuutemme jäykistyneisyyden ... tästä seuraa (yleensä lyhytaikainen) *irtiotto*
- Eläydytään vaikka vuoteen 1981 ... ilman anakronistista viisastelua: tuolloin itse elin *toisessa todellisuudessa*, kilttinä lukiolaisena
- Vastikään sain nyt, yllättäen, luettavakseni (kiitos PL!) Esa Saarisen ja M.A. Nummisen "Terässinfonia"-kirjan tuolta vuodelta
- Se on kuin soveltavaa "käytännön vitalismia", vyörytystä koko holistisen avaruuden korkeudelta, *undergroundista overwhelmiin*
- Maailmoja luotiin, taivaankantta taottiin ... "vittuilun teoreettiset perusteet": *merkitysenergian määrittely* kauan ennen *vihapuhetta*
- Sittemmin heilläkin varoittamansa "lamaantumisen", ajautuminen konformismiin, yhteisön hyväksynnän "latistuksen mankeliin"?

Provosointia juu ihan tahallista ärsyttämistä

- Pahinta on kuitenkin *tiedeusko* – koska ei ymmärrä olevansa uskoa
- Fyysikot eivät kai tajua tekevänsä nykyisellään *metafyysikkää*
- "Kaikki mikä ei ole mahdotonta, tapahtuu, kun aikaa on tarpeeksi"
- "Chewbacca-todistusten" synty? *Ei järkeä siis on oltava totta*
- Pahinta ovat oikean opin vartijat, kuin *vankilasaaren ankeuttajat*
- Skepsis ry: *kaikkea pitää epäillä, paitsi tiedettä*

Tarinan valta

- Vaikka ei myöntäisikään *uskon* roolia, ihmisten kaipuuta yhteyteen, *halu huijata itseään* on tosiasia – *Erich Fromm*: "olemme unessa"
- Myös "sosiaalinen identiteettimme" koostuu *toistuvista tarinoista*, "mielen korvamadoista", joita emme itse ole päässeet valitsemaan
- *Yuval Harari*: *uskonto* rakentuu *vastaansanomattomista myyteistä*, mutta myös *yhteiskunta* "jakamattomine ihmisoikeuksineen", jne.
- Erityisesti *raha* ja "taloustiede": *tämä tarina on kerrassaan aivan uskomaton* – mutta uskottava on, *olemmehan samassa veneessä*
- Ihmisen "vahvuus" onkin *mielikuvitus*, oikeastaan *herkkäuskoisuus*: kyky häpeilemättä suggeroida itsensä *emergentin tason illuusion*o
- Illuusio synkronoi meidät kenttäänsä – hyvässä ja pahassa – *kuin elokuvaa katsellessa*, järjellä ei tämän kanssa ole tekemistä

"Luomakunnan kruunu" – vaiko *datakypä*rä?

- Katkera havainto: äly onkin jatkumo yli luonnon
- Toiset eläinlajit eivät edes ymmärrä kaivata angstia
- Ihminen hakee elämää sieltä mistä sitä vaikeimmin saa

Emme ole ainutlaatuisia, emme edes yksilöllisiä

Elokuissa opittua

- Kaikkiallinen tulviminen, veteen vajoaminen, suunnan katoaminen ... jotakin on tehtävä jotta ei *hukkuisi*, painuisi pinnan alle
- Tarvitaan emergentin tason analogiaa *vielä näiden kenttien päälle*, jotta voidaan hallita "meri" *romahduttamatta yhteisöllisiä kenttiä*
- Hiljennytään hetkeksi elämykseen, katsomaan yhdessä elokuva ... aavistamaan *uudenlaista yhdensuuntaistumisen mekanismia*
- Joka suunnassa "luottamuksen yhteisö" kannattelee, lukematon määrä takaisinkytkentöjä mahdollistaa "morfisen koordinaation"
- Ei tarvita erillisiä "viritysvahvistimia", yhteisöllisyyden on voitava olla läpinäkyvää, luontaista ... siihen on oltava *valmiit aistimet*
- Sähkömagneettisen säteilyn spektrissä piilee edelleenkin se paras analogia ... silmien alla ... niin, sehän suorastaan *hyppää silmille!*

Valo – tietoisien tavoitteiden, johdatuksen analogia

Flux – eli f_{Lux}

- Assosiaatiot ... *pimeys ja hämärä*, ohjaavat lyhyt, oivalluksen välähdykset: kuinka yksikin lamppu riittää *valaisemaan kaiken*
- Massattomat, hitaudettomat, tavattoman nopeat "mielen fotonit" mahdollistavat "näkemisen", kokonaisvaltaisen hahmottamisen
- Kaikkiallinen virtaus yhtä aikaa joka suuntaan, superponoituminen ... peilautuminen, *taipuminen rajoilla* (?)
- Voidaan aavistaa kokonaisvaltaisen "valokylvyn" olemassaolo ... kaukovaikutusten toimiminen yli avaruuden, viiveettä
- Mahdollistaa useiden tarinoiden hetkellisen superponoitumisen nykyhetkessä, *minussa*, subjektiivisessa "tietoisuuden keskiössä"
- Näin *projisointi*, tulevaisuuden suunnittelu menneisyyden avulla on mahdollista; auttaa ymmärtämään *linearisuuden merkityksen*

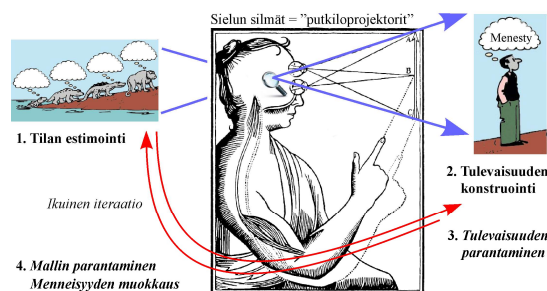
Valon näkeminen ... *valaistuminen ja valaiseminen*

- "**Imemisen**" assosiaatiot: Aurinko luonnonkansojen alkuperäinen elämän antaja, se Alfa ja Omega – ajava Tuli, houkuttava Valo
- Kristinuskossa tien näyttäjä on Maailman Valo ... ensimmäisenä tuli Valo ... ja Valo oli Hyvä ... Ensimmäinen dialektiikka Päivä / Yö
- Kuin (*uus*)*gnostisismi* ("gnosis" = *tieto*): synkretistinen "uskontojen yhteenvedo", tavoitteena *universaali tietoisuus* ... Valo
- **Omaehtoinen vetäminen**: zeniläis-buddhalainen *valaistumisen kokemus*: valon syttyminen itsessä, pysyvä "lamppu pään päällä"
- Loistaminen, *karisma*: kuin majakka, alkaa itsekin vetää puoleensa ... tällaisten voimien vastavuoroisuus muodostaa *jousiverkoston*
- Uusi voimakenttä: tarvitaan uudenlaisia analogioita kuvaamaan yksilöä yhteisössä ... *aiempaakin abstraktimpia* (vrt. luku 1) ...

Ei enää "peili" vaan *linssi* ... ei kun *silmä*

- **Linssi**. Yhteisölliset jännitteet suoristavat subjektiivisen näkymän (vrt. ne "dialektiset jouset" luvussa 1): kuitenkin yhteisö liian suuri, yhdensuuntaistuminen pelkkää *ymmärtämistä* ja *mielen joustoa*
- Uusia analogian "toiminnallisuuksia" – ei voimaa "heijastamiseen", vain valonsäteiden ohjaamiseen, keskittämiseen, *fokusointiin* ... tarkennetun tavoitteellisuuden "polttopisteintuutio" ... *valonheitin*
- **Silmä**. Tämä on linkki kohti *ihmisanalogioita* (seur. luku): "silmään" integroituu *tietoisuuden intuitio* – toisaalta se kuvaa palaamista *subjektiivisyyteen*, sitoutumista *juuri tähän persoonaan*
- Millaisen näkymän tämä avaa todellisuuteen sitten kun sumeus on kaikonnut, kaikki lopulta suoraviivaistunut ... missä on horisontti, millainen on *pisin mahdollinen näkymä* (vrt. se johdannon Visio) ...

Elokuvaprojektori Platonin luolassa

Kohti elämän hallintaa

- Vertaa johdannon Visioon: nyt uusi näkökulma siihen *teatteri* – kuin *elo-kuvateatteri*, ajaton oman mieli-näytelmän katselu ...
- ... Ja parantaminen: katsetet itseäsi omassa yksityisnäytöksessäsi, olet ainoa kriittikkosi, muokkaat omakuvaasi, *muodostat maailmasi*
- Se Vision ”romahdus”: *kunhan läpi näkee*, ei väliaine enää kiinnitä huomiota ... katse tarkentuu *uusiin reunoihin*, yhä kauemmas
- Orwellin pelottava Isoveli: ”Joka hallitsee nykyisyyden, hallitsee menneisyyden. Joka hallitsee menneisyyden, hallitsee tulevaisuuden.”
- Uusi mielenmaiseman haltuunotto: ”*Joka näkee nykyisyyden, näkee menneisyyden. Joka näkee menneisyyden, näkee tulevaisuuden.*”

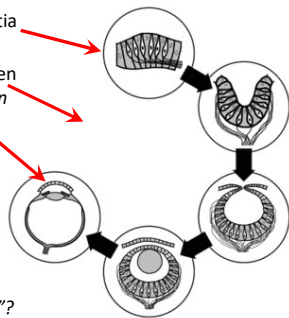
Äärettömästä äärettömyyteen

- ”Interobjektiivisuus” antaa näkymän *läpi kaiken todellisuuden*, ajan ja avaruuden
- Tuomo Suntolan ”dynaaminen universumi” tekee kosmoksen läpinäkyväksi, ”linearisoidessaan” suhteellisuusteorian kaavat?
- Tämä kuitenkin edellyttää (*yess!*) metafyyisistä oletusta: *avaruus laajenee valon nopeudella neljannen ulottuvuuden suuntaan*
- *Säieteoria* puolestaan avaa tutun näkymän äärettömän pieneen: *alkeishiukkaset ovat nekin pelkkiä ”jousten” värähtelymoodeja*
- Kokonaiskuva: objektiivinen todellisuuskin on pelkkä *lokaalin maailmanhengen subjektiivinen mieli multiversumissa*; ei tarvita antrooppisia spekulatioita, tms., luonnonvakiotkin ovat säätyneet optimiarvoihinsa kosmisessa evoluutiossa ...

Silmän ontologinen evoluutio

1. Valoherkät solut voivat jo aistia *pimeän ja valon*
2. Solujen jäädessä syvennykseen ne voivat aistia myös *suunnan*
3. Mykiölinssin kehittyminen *kasvattaa valovoimaa*

- *Miksi sama ei voisi tapahtua episteemisesti, ”sielun silmille”?*

Vitaaliharjoitusta ”tieteelliselle silmälle”

- *Vitaalitiede* perustuu *herkkyyteen*, kovan ja pehmeän variointiin ... tiukka kytkeytyminen, mutta myös *valmius luopua oletamuksista*
- Esimerkki: ”silmän” soveltamista – hahmon havaitseminen, tämän jälkeen fokusointi yksityiskohtaan, ja *valovoiman maksimointi*
- Rekursio-ovallus: järjen synty ”if”-rakenne, joka on *äärimmäinen epälineaarisuus* ... ja *tästä jatkuu virtauksen haarautuminen*
- ”Taistele tai pakene” jo alemmillakin eläimillä – millainen olisi visio selviämiskamppailun yläpuolella, ”hienostuneemmalla” tasolla?
- ”Älykäs pystyy ratkomaan ongelmatilanteet joihin *viisas* ei ajaudu” ennakoitua, kaukonäköisyyttä käyttäen ... *malli myös tulevasta*
- Aluksi päistikkäinen *pako kuolemasta*, ja lopussa haarautumaton virtaus *kohti elämää*, linearisoitunutta yhdensuuntaistumista!

Järki on pelkkä välivaihe

1. Alatason tavoite: *äärimmäinen tasapaino*

- **Fyysinen turvallisuus, mentaalinen tuttuus.** Sisäsyntyisen itsensä tavoite on *subjektiivisen maailman balansointi*
- Uusi tulkinta niille luvun 3 Maclaurin-sarjan kertoimille: yllätysten minimointi ja ennustettavuus – *derivaattojen nollaaminen*
 1. $f(t) = 0$: ”nollannen kertaluvun” *staattinen* tasapaino, järjen rakenteiden sovitus, näkyvän todellisuuden rajoitteiden toteutuminen ... *länsimainen tavoite*
 2. $df(t)/dt = 0$: ensimmäisen kertaluvun *dynaaminen* tasapaino, *homeostaasi*, voimien ja energioiden näkymättömässä todellisuudessa ... *itämainen tavoite?*
 3. $d^2f(t)/dt^2 = 0$... $d^n f(t)/dt^n = 0$: korkeampien kertalukujen *kyberneettinen* tasapaino, ”tulevaisuuden ideaalitodellisuudessa” tavoiteltu *mielenrauha!*
- Lopputuloksena tulevaisuuden yhdensuuntaistumisesta on sitten *älä taistele älä pakene* – kaaoksen kammo, *läpinäkyvä lineaarisuus*
- **Etsitään kaikki riskit (ne *dialektiikat*, luku 1), ja *eliminoidaan ne!***

Sein und Zeit ... Sinn und Zen

”... Ei riitä että tutkimme olevaa olevana, olisi tutkittava olevaa olemisessaan”

- *Dasein* – Heideggerin ”Oleminen ja Aika”:
... *Olemisen ja ajan* analyysi kuvaa elämän mielekkyyssrakenteen, josta käytetään kokonaisnimeä *huoli* (*Sorge*), kolmitahoista ajallista rakennetta: mielekkäänä eletty nykyisyys (*Gegenwart*) mahdollistuu vain siten, että elämällä on lähtökohtaisesti historiallisena suhde omaan menneisyyteensä tai ”olleisuuteensa” (*Gewesenheit*) ja sitä määrittää olennaisesti sen avoimista mahdollisuuksista muodostuva tulevaisuus (*Zukunft*). ... – *Wikipedia*
- *Zeniläinen valaistumiskokemus* on myös ”syvähenkinen” havainta elämisestä, olemassaolosta *ainutkertaisesti tässä ja nyt?*
- Oivalluksen jälkeen edelleenkin ”hakataan puita kannetaan vettä” – syvempi mielenrauha ei ole ilmaistavissa sanojen pintatasolla
- ”Silleen jättäminen” (Heideggerin *Gelassenheit*): eipä oikeastaan tarvitse tehdä mitään ... *ei myöskään haittaa jos tekee jotakin*
- Nykytermein: **kiintopiste on laakea, stabiili dynaaminen tasapaino**

Tantraa

- **Nykyjooga** on itämaisen mietiskelyn länsimaistettu kevytversio: harjoitteet, asennot yksinään kai lupaavat *onnea, mielenrauhaa*
- Fyysinen suorite sijaistomintona: tekeminen ei *näkeminen*, yritys kaaoksen hallintaan järjen avulla ... *maailmaa kurtistamalla*
- Nyt katse ei sisään vaan *ulos*, ei hetkelliseen oman hengityksen tarkkailuun vaan kokonaisvaltaiseen *maailmanhengen huokunaan*
- ”Tietoinen läsnäolo” on oikeansuuntainen meditaatiopyrintö: *olet keskittynyt, tarkkaavainen ja täysin tietoinen ympäristöstä*
- On nautinnollista katsoa maailmaa joka on täynnä räjähdysten potentiaalia, *oivalluksen odotusta ...*
- Nytkin, tässä ja nyt, on kutsuttava padon murtumisen aavistus ... ”silleen jättäminen” onkin *pitkitetty dynaaminen nautinto*

2. Ylätason tavoite: äärimmäinen **EPÄ**tasapaino

- **Fyysinen jännite, mentaalinen jännitys.** Introspektio sanoo, että *elämän maku tulee vaihtelusta*, tuoreesta merkitysenergiasta, pumppautuminen variaatioista ... *seikkailusta, tutkimusmatkoista*
- Mitä tällä energialla tehdään? Pitkän tähtäimen tavoite lieneekin **energian maksimaalinen siirto menneisyydestä tämän hetken kautta tulevaan, mahdollisimman pienillä häviöillä ja riskeillä**
- Yhdistetään aiempaan tavoitteeseen: ei pyritä vakioisuuteen vaan *hallintaan* – tietoon siitä, että tilanteesta riippumatta tasapaino kyetään *säätämään* (mutta muista *adaptiivisen säädön* opetusket)
- Turvallinen tasapaino vapauttaa, ”mielen insinööri” saa rauhassa innovoida ... hioa ja hienosäätää ”tehosiirtopotkiloa” ... lopulta asioihin ei tarvitse puuttua: ponnistelematta, ”katseella seuraten”!

Itsekeskeisyyden itsetarkoituksellisuus

- Kaikki elämyksellisyys on subjektiivista ... mikä vitalitieteessä on parasta: *yksityisin kaikkein yleispätevintä*, nähtynä *keskeltä kaikkea*
- Sallittakoon *oman tarinani* kertaus ... kuinka nykytyyliin tosiaan *elämän aikana oli rakennettava useita uria*, valmiina muutoksiin
- Schopenhauerin filosofinen ongelma: törmätään lopulta ”*tuskaan*”, umpikujaan, kun sinnikkäästi seurataan tavoitetta ... *vapausastetta*
- Tämä ajattelu on kuitenkin ”yksimuuttuja-ajattelun” leimaamaa: jos aktiivisesti muokataan tavoitetta, *yleensä pakoreitti löytyy*
- **Neokybernetiikka** oli aiemmin ajautunut stagnaatioon – uusi reitti *enformaatioteorian* kautta ... läpimurto *mentaalivitalismissa*
- Ajattelun takut oli oikaistava, tarinapätkät yhdistettävä: työnnon lisäksi veto ... *inuitio, usko toimintatapaan, visioon vision etsinnästä*

Oma visio: **linearisessa tilasäädössä on älykkyyttä**

Halvari
The Optimal Athlete

Heureton 2004
Automaationälyttely

Pallo hallinnassa

- Vapausateet molemmissa suunnissa jatkuvat äärettömiin
- Ääretön menneisyys kuvautuu äärellisen tilavektorin kautta äärettömäksi tulevaisuudeksi

Koko elämän flow

- Wiki:
Flow (myös optimaalinen kokemus ja virtauskokemus) on psykologi Mihály Csíkszentmihályin mukaan tila, jossa ihmisen tietoisuuteen saapuva informaatio on tasapainossa mielen tavoitteiden kanssa. Flow-kokemuksen seurauksena mielen jäjestyks on aikaisempaa monimutkaisempi (mielen kompleksisuus kasvaa). Flowssa psyykkinen energia käytetään ainoastaan tavoitteiden saavuttamiseen.
- ...
Csíkszentmihályin on tutkimuksissaan todennut ihmisten olevan onnellisimmillaan juuri tällaisina hetkinä elämässään.
- Laajennetaan yksittäinen flow-kokemus kokonaisvaltaiseksi kestovirtaukseksi?
- Jatkuva virtauksessa voivat kuulemma olla *vain alle viisivuotiaat lapset ...*

Vision täydellistyminen: **kybernetiikan hyökyaalto**

- Itsensä näkeminen aallossa olennaisena, linkkinä menneen ja tulevan välissä (eli **fokusoivana insinöörinä**)

Sovellusesimerkki: "unien tulkinnan" uusi tulkinta

- Koko spektri kaikki sfäärit käyttöön ... irrotetaan järjen rajoitteista, näkymä läpi aikatasojen ... *ajatushistorian sykkeestä aivoaaltoihin*
- Freud 100 vuotta sitten – kirja "Unien tulkinta": analysoi *tiedettä mukailleen* unisymbolien koodikieltä syväpsykologian pohjia myöten
- Kyseessä ei kuitenkaan liene mitään järjellä tulkittavaa, ainakaan mitään *ennustusta* ... mutta *voitaisiinko "torjuntaa" teoretisoida?*
- Ehkä unien tapauksessakin avain on "surreaali-keikautus", **inversio**: vertaa se *sovittumattomien* signaalien heijastelu päässä luvussa 4?
- **Unien tulkinta 2: unisymboleista on turha etsiä järkeä tai logiikkaa, ne ovat ajattelijätettä, "viimeisen huuhtelun" viimeistä kuonaa**
- Uneen vajotessa aaltoilu rauhoittuu mainingeiksi, *delta-aalloiksi* ... *silleen jättämisen* degeneroitua "alitietoiseksi läsnäoloksi" ...

Jättiläisten aallon harteilla

Nukahtaminen aurinkotuolissa

- Unessa näen lapsen meren rannalla hiekkaa kaivelemissa, aina niin kovin keskittyneenä tekemisiinsä ... *symboloimassa jotakin?*
- Pisin maininki, viimeisimmät "luonnonfilosofian periaatteet" ... Onko flow-tilansa löytänyt poika siis *Isaac Newton*?

... Tunnen olleeni vain meren rannalla leikkivä poika, joka silloin tällöin sai huvia löytäessään tavallista sileämmän kiven tai kauniimman kotilon totuuden suuren meren levittäytyessä tutkimattomana edessäni ...

- Mutta poika onkin kai Apulanta-yhtyeen *Toni Wirtanen*, lapsena, oman aikansa pyörteessä, elämässä omassa takaumassaan!
- Lyhin aalto ... tietäjän näkemää vitaalista luonnonfilosofiaa tässä hetkessä ...

Apulanta: Valot pimeyksien reunoilla

*Älä usko laulaubin, ne tekee susta kaaveilijan
Ne voi saada sut kaivelemaan asioita,
Joista mielesi koittaa sua suojella
Niin on taipumus sotkea kaikki ajatukset ja jättää kaabokseen*

*Meistä jokainen on polku jonnekin
Mutta viisaus on siinä, että ymmärtää
Ketä seurata pitkään, milloin kääntyy pois ...*

<https://www.youtube.com/watch?v=icCIkh-FL8A>